

Isus Se îngrijea de nevoile oamenilor

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Isus străbătea toate _____ **și vindecând** _____.” (Matei 9:35)

_____ **și vindecând** _____.” (Matei 9:35)

O credincioasă adventistă dintr-o țară africană n-a încetat să le slujească oamenilor nici după ce a ieșit la pensie. În localitatea ei, SIDA făcea ravagii. Cea mai urgentă nevoie era a orfanilor infectați, fiindcă erau subnutriți. În 2002, a început, cu sprijinul bisericii ei, să le ofere copiilor câte o masă consistentă, șase zile pe săptămână. A pornit cu 50 de copii, iar în 2012 a ajuns să hrănească zilnic 300 de copii. Așa s-a născut ideea de a înființa o grădiniță, la care, în prezent, sunt înscriși 45 de copii. Pe lângă acestea, membrii bisericii locale distribuie hainele primite de la ADRA, oferă legume și cereale cultivate de ei și au grijă de bolnavi. De asemenea, organizează clase de artizanat, unde femeile învață unele de la altele cum să confecționeze obiecte de artizanat pentru a-și câștiga existența. În urma acestor frumoase manifestări ale iubirii lui Isus, a venit la existență o nouă biserică. La început, erau doar cinci membri, dar în 2012 ajunsese deja la 160 de persoane care participau la serviciile de închinare. În anul 2012, Dumnezeu le-a pus la dispoziție resursele necesare pentru a construi un orfelinat și un nou locaș de închinare.

Iată un exemplu cu adevărat impresionant, care subliniază o dată în plus cât este de important să ne îngrijim de nevoile oamenilor.

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Isus coboară din corabie undeva în apropiere de Capernaum (vezi Marcu 5). Ucenicii încă sunt afectați după tulburătoarea întâlnire cu demonizatul din Decapole. Ca de obicei, Învățătorul este așteptat de o mulțime de oameni. Fiecare are să-l spună ceva și se străduiește să ajungă aproape de El. Nici nu sosește bine, că și primește o cerere de ajutor, de data aceasta din partea fruntașului sinagogii.

1. Citește Marcu 5:22-43. În timp ce mergea să împlinească rugămintea fruntașului sinagogii, cineva L-a întrerupt. Ce i-a cerut această persoană și care a fost reacția Sa? Mai important, ce lecții ne putem însuși de aici? Cum reacționăm atunci când suntem întreruși din activitate pentru a ajuta pe cineva?

Să fim sinceri și să recunoaștem că nu ne place să fim întreruși din activitate. Suntem ocupați, avem multe de făcut și trebuie să ajungem în multe locuri. Ne punem anumite ținte și vrem să le atingem pe toate într-un anumit interval de timp. Solicitățile neprevăzute par a fi niște obstacole!

Când vine cineva la noi cu o urgență sau cu o cerere de a-l ajuta, ne simțim deranjați, mai ales dacă momentul nu este potrivit. Nu întotdeauna ne putem abandona treburile noastre. Dar de câte ori putem să le abandonăm o clipă și să dăm ajutor, dar n-o facem pentru că pur și simplu nu vrem?

De multe ori, cele mai mari ocazii de a răspunde nevoilor oamenilor vin prin solicitări neprevăzute. În general, noi evităm întreruperile și ne supărăm atunci când nu ne putem respecta programul. Când privim însă la slujirea lui Isus, remarcăm că unele cereri de ajutor la care a răspuns au ajuns la El sub forma întreruperilor. Deja am studiat pilda samariteanului milos. El își avea drumul lui și cu siguranță că se ducea undeva cu treburi. Cu toate acestea, s-a oprit și a ajutat un necunoscut.

Care este cea mai recentă situație în care cineva te-a întrerupt din activitatea ta ca să-ți ceară ajutorul? Cum ai reacționat?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să învețe de la Isus cum să identifice nevoile oamenilor și cum să răspundă acestor nevoi.

La nivelul sentimentelor: Să fie inspirați de exemplul lui Isus de a proclama vestea bună și, totodată, de a le purta de grijă oamenilor prin „atingere personală”.

La nivel practic: Să aleagă câteva metode de a fi o binecuvântare pentru societate și să slujească nevoilor oamenilor potrivit cu darurile lor spirituale.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Identificarea nevoilor

- A. De ce nu și-a limitat Isus lucrarea la propovăduirea Evangheliei? De ce și-a luat atât de mult timp pentru a-i vindeca pe bolnavi?
- B. În ce măsură este modelată strategia misionară a bisericii noastre de concepția holistică despre ființa umană și de respingerea ideii că sufletul ar fi o entitate separată de trup?

II. Sentimente: Percutarea la nevoile oamenilor

- A. Când orbul Bartimeu L-a strigat pe Isus, ucenicii și ceilalți l-au certat (Marcu 10:48). Cum s-a simțit orbul în această situație? Unde a găsit curajul de a continua să-L strige pe Isus?
- B. Bartimeu își cunoștea nevoia. Ce nevoi ale noastre strigă după atingerea Maestrului?

III. Practic: Ajutorarea persoanelor în nevoie

- A. Roagă-L pe Dumnezeu ca săptămâna viitoare să te ajute să găsești o persoană în nevoie căreia să îi poți oferi ajutor.
- B. Roagă-L să te ajute să remarci nevoile ascunse ale acestei persoane. Uneori ne ocupăm doar de oamenii cu nevoi fizice – bolnavi, săraci, flămânzi. Cum putem descoperi nevoile celor care sunt bine din punct de vedere fizic, dar care sunt deprimați, descurajați, singuri etc.?

Rezumat: Isus a dedicat mult timp predicării și învățării, dar a știut că nevoile spirituale ale oamenilor erau strâns legate de nevoile lor fizice și mintale. Slujirea eficientă în lumea contemporană trebuie să urmeze exemplul dat de Isus și să țină cont de faptul că El a avut grijă de ființa umană pe toate planurile – fizic, mintal și spiritual.

2. Citește Marcu 10:46-52 și Ioan 5:1-9. În ambele situații, Isus a pus întrebări. De ce a procedat astfel?

Observă că, în ambele situații, Isus i-a întrebat cu ce-i putea ajuta, deși nevoile lor erau evidente pentru oricine, iar El le cunoștea deja cu exactitate! Mântuitorul le-a pus aceste întrebări în semn de respect. El S-a arătat dispus să-i asculte, dovedind, astfel, că-l păsa de problemele lor. În multe situații, oamenii nu-și doresc altceva decât să aibă pe cineva cu care să vorbească, pe cineva care să-i asculte, fiindcă, o știm cu toții, atunci când vorbim despre frământările noastre, simțim că ni se ia o povară de pe suflet.

Cum te-ai simți dacă, atunci când ai intra într-un cabinet medical, medicul s-ar uita puțin la tine, ți-ar scrie imediat o rețetă și te-ar invita să ieși din cabinet? Bineînțeles, te-ai îndoi că a reușit să-ți identifice problema. Ai spune, probabil: „Doctorul nu m-a întrebat unde mă doare, nu mi-a ascultat inima, nu mi-a măsurat tensiunea arterială...” Una dintre regulile esențiale în practica medicală este aceasta: „Întâi stabilește diagnosticul și apoi tratează!”

Principiul acesta este foarte util și în lucrarea misionară medicală, al cărei obiectiv este starea de bine a oamenilor și împlinirea nevoilor lor pe toate planurile. Prea multe biserici consideră că știu deja care sunt nevoile oamenilor sau fac presupuneri cu privire la ce trebuie făcut pentru a-i ajuta. Când ne luăm timp să stăm de vorbă cu ei despre nevoile lor și ale localității în care trăim, le transmitem că ne pasă de ei și aflăm ce servicii vor fi apreciate. Totodată, ne facem prieteni noi.

„Aduceți-vă aminte că puteți frânge chiar și cea mai aprigă împotrivire prin manifestarea interesului personal față de oamenii pe care-i întâlniți. Cât a trăit pe pământ, Hristos a manifestat un interes personal față de oameni, bărbați și femei deopotrivă. Oriunde Se ducea, El era un misionar medical. Și noi ar trebui să mergem din loc în loc și să facem bine, la fel ca El. Am primit porunca de a-i hrăni pe cei flămânzi, de a-i îmbrăca pe cei goi și de a-i mângâia pe cei întristați.” – Ellen G. White, *Welfare Ministry*, p. 162

Cei mai mulți dintre noi ne exprimăm opiniile fără dificultate. Cum ne putem deprinde să fim niște ascultători mai buni?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Matei 9:35

Ideea de bază: Una dintre principalele trăsături distinctive ale Bisericii Creștine primare a fost preocuparea pentru persoanele în nevoie. A ne îngriji de nevoile oamenilor nu este o activitate opțională pentru urmașii lui Hristos, ci constituie esența chemării noastre.

Discută cu membrii grupei despre moștenirea bogată pe care ne-au lăsat-o misionarii adventiști de ziua a șaptea, care au mers în locuri îndepărtate pentru a sluji nevoilor oamenilor. Direcționează apoi discuția spre modul cum putem imita exemplul lor acolo unde trăim sau la locul nostru de muncă.

Discuție introductivă: În 1902, Harry și Maude Miller au obținut diploma de doctor în medicină de la instituția care astăzi poartă numele de Universitatea Loma Linda. Amândoi au simțit chemarea irezistibilă de a pleca în China ca misionari medicali.

Amândoi fuseseră studenți eminenți și erau tentați de faima și de averea pe care le puteau dobândi în Statele Unite. Au fost totuși dispuși să lase totul în urmă și să trăiască și să lucreze în mijlocul chinezilor săraci. Dr. Harry Miller și-a dedicat 50 de ani din viață acestei lucrări și a fost foarte îndrăgit de chinezi.

El a fost prietenul și medicul personal al generalului Chiang Kai-Shek, conducătorul Republicii China, și al soției acestuia, Mao. Dar uneori a trăit printre săraci, într-o cocioabă plină de țânțari și de păduchi. I-a îngrijit pe cei din clasa înaltă, dar a îngenucheat și la patul oamenilor de rând. A efectuat intervenții chirurgicale complicate, dar a și petrecut ore în șir ca să descopere formula viabilă pentru laptele de soia – preocupat fiind de copiii care decedau din cauza alergiei la laptele de vacă sau din cauza malnutriției.

De discutat: Poate că nu posedăm talentele lui Harry Miller și poate că nu vom avea experiențe la fel de spectaculoase, dar Dumnezeu ne-a oferit fiecarei daruri spirituale pe care să le folosim în slujba Sa. Rugați-vă și gândiți-vă cum puteți fi o binecuvântare pentru cineva, săptămâna viitoare.

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Domnul Isus și-a îndreptat eforturile către nevoile oamenilor – către acele domenii din viața lor în care erau cel mai vulnerabili și cel mai deschiși la atin-

Fiindcă era Dumnezeu, Isus îi cunoștea pe oameni mai bine decât se cunoșteau ei înșiși. În evangheliile găsim relatate numeroase situații în care El a arătat că știa ce gândeau ei la momentul acela (vezi Marcu 2:8) și că le cunoștea trecutul (Ioan 4:18).

3. Citește Psalmii 139:1-13. Ce impact are asupra noastră faptul că Dumnezeu știe totul despre noi?

După cum am văzut ieri, Isus cunoștea nevoile oamenilor și le împlinea exact. El le cunoștea chiar și nevoile cele mai profunde. O dovadă în acest sens este istoria slăbănogului. Nevoia lui evidentă era vindecarea trupului. Există totuși o nevoie mai adâncă, a sufletului. De aceea, înainte să-i spună să-și ia patul și să umble, Isus i-a spus: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

4. Citește Marcu 2:1-12. Ce se petrecea în sufletul acestui om? Este posibil ca și oamenii cu care lucrăm noi să aibă nevoia aceasta mai profundă?

Isus știa că problema acestui bolnav nu era în primul rând una de ordin fizic. „Dar mai mult decât vindecare fizică, el dorea eliberarea de povara păcatului. Dacă ar fi putut să-L vadă pe Isus și să primească asigurarea iertării și a păcii cu Cerul, el ar fi fost mulțumit fie să trăiască, fie să moară, după voia lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2014, p. 246

Noi nu avem această capacitate a lui Isus, de a cunoaște ce se petrece în străfundurile inimii cuiva. Dar știm că orice om cu care lucrăm este afectat de păcat. Indiferent care-i sunt nevoile de suprafață, el are nevoie de har, de asigurare, are nevoie să știe că există un Dumnezeu care-l iubește, care și-a dat viața pentru el și care îi vrea numai binele.

Gândește-te cât de mult tânjești după asigurarea că ești mântuit și că Dumnezeu te iubește. Cum îi poți ajuta și pe alții să primească această asigurare?

gere a Sa iubitoare. În lucrarea noastră, suntem chemați să urmăm exemplul Său, folosind ca punte de legătură cu oamenii nevoia lor.

Comentariu biblic

I. El a purtat bolile noastre

(Recitiți Matei 8:17; 9:35 și Isaia 53:4 în cadrul grupei.)

În studiile anterioare, am descoperit că Isus, după ce a coborât de pe Muntele Fericirilor, a exemplificat imediat practic slujirea Sa holistică. Am studiat cum interacționa El cu oamenii și cum le arăta compasiune, iar în studiul acesta vom vedea cum slujea nevoilor lor.

Textul de memorat prezintă concis metoda Sa practică de slujire. Iar cele două capitole ce precedă textul de memorat descriu ritmul Său de muncă febril. Domnul Isus vindecă următorii oameni:

1. Un lepros (Matei 8:3)
2. Robul unui sutaș (Matei 8:13)
3. Soacra lui Petru (Matei 8:15)
4. Câțiva oameni demonizați (Matei 8:16,28-34)
5. Un slăbănog (Matei 9:1-7)
6. O femeie care suferea de hemoragie (Matei 9:22)
7. Fiica fruntașului sinagogii (Matei 9:25)
8. Doi orbi (Matei 9:29,30)
9. Un mut (Matei 9:33)

Pe lângă aceștia, îi salvează de la înec pe ucenici, în timpul unei furtuni pe mare (Matei 8:23-27).

După ce o vindecă pe soacra lui Petru, lucrează până târziu în noapte, scoțând demoni și vindecând bolnavi. Matei oferă o explicație interesantă. El declară că, prin aceste lucruri, Isus împlinea cuvintele profetului Isaia: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre” (Matei 8:17).

Cuvintele acestea sunt preluate din Isaia 53, cunoscuta profeție care prevestește moartea lui Isus pe cruce (Isaia 53:4). Ceilalți scriitori ai Noului Testament citează din ea numai în contextul Răstignirii (vezi, de exemplu, Luca 22:37 și Evrei 9:28). Matei evidențiază însă faptul că Isus a avut grijă de toate nevoile oamenilor, nu numai de cele spirituale, pe tot parcursul vieții Sale. El a purtat și bolile noastre fizice.

De discutat: Ce influență are concepția noastră despre necesitatea de a sluji deopotrivă sufletului și trupului asupra modului în care ne îndeplinim misiunea?

5. Citește Faptele 9:36-42. Ce a făcut Tabita în Iope, când a aflat despre nevoile oamenilor din jurul ei? Cine sunt „sfinții” și „văduvele” din versetul 41?

Tabita era o femeie de acțiune. „În Iope, era o ucenică numită Tabita” (Faptele 9:36). Se poate spune și despre biserica ta: „În ____ [numele localității tale], este o biserică numită [numele bisericii tale]”, care face „o mulțime de fapte bune și milostenii”?

„Sfinții” sunt membrii bisericii, iar „văduvele” pot fi unele persoane din biserică sau din afara ei. Tabita se ocupa de ambele categorii. Și tu ar trebui să faci la fel. Preocuparea consecventă pentru cei din biserică este o bună strategie de evanghelizare (Faptele 2:42-47), pentru că, atunci, cei din afara bisericii vor spune: „Uite cât de mult se iubesc adventiștii de ziua a șaptea și câtă grijă își poartă unul altuia!”

6. Citește Ioan 13:34,35 și Ioan 15:12. Ce principiu este enunțat în aceste trei texte și de ce este important să-l respectăm, ca biserică? De ce uneori ne este greu să o facem?

Când faci planuri pentru a le sluji persoanelor din afara bisericii, ar trebui să alegi mai întâi un mod sau un stil de slujire. Amy Sherman descrie trei stiluri de slujire a bisericii în societate: (1) *Stilul colonistului* urmărește împlinirea nevoilor localității în care se află biserica. Așa a lucrat sora noastră din Africa. (2) *Stilul grădinarului* constă în dezvoltarea de relații de slujire cu cartierele din proximitatea bisericii. Pentru membrii bisericii, zonele învecinate sunt o „grădină” sau o extensie a bisericii lor. În unele situații, mai multe biserici se asociază pentru a organiza un centru de servicii sociale într-o zonă a localității. Într-un oraș, mai multe biserici s-au ocupat de un magazin de alimente sănătoase, iar datorită lui a apărut o nouă biserică. (3) *Stilul păstorului* are ca public-țintă un anumit segment de populație, nu o anumită zonă geografică. – Adaptare după Ronald J. Sider et al., *Churches That Make a Difference: Reaching Your Community with Good News and Good Works* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 2002), p. 146

II. El a deschis ochii orbilor

(Recitiți Marcu 10:46-52 în cadrul grupei.)

Imediat înainte de intrarea Sa triumfală în Ierusalim, Isus, însoțit de ucenici și de o mare mulțime de oameni, face un popas în Ierihon. Pe marginea drumului stă un orb numit Bartimeu. Când află că Isus din Nazaret trece pe acolo, orbul începe să strige: „Isuse, Fiul ui David, ai milă de mine!” Ucenicii îl ceartă ca să tacă. Dar el strigă și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!” (Marcu 10:47,48).

Potrivit lui William Barclay, primul strigăt al lui Bartimeu este unul normal, de atragere a atenției. Pentru al doilea strigăt însă, Luca utilizează un alt termen grecesc, care transmite ideea de „strigăt instinctiv de emoție nestăpânită, țipăt, urlet aproape animalic”. Este „strigătul disperării totale” (www.studylight.org/commentaries/dsb/view.cgi?bk=lu&ch=18).

În disperarea noastră cea mai adâncă, Isus poate cel mai bine să ne restaureze și să ne mântuiască. Cei mai mulți dintre noi am considera că este sub demnitatea noastră să cerem milă în fața a sute de oameni. Dar lui Bartimeu nu i-a păsat. Era deja umilit complet – era dat la o parte și disprețuit de oameni. N-avea nimic de pierdut.

Bartimeu aude când Isus își oprește pasul și-l întreabă pe un ton plăcut: „Ce vrei să-ți fac?” (Marcu 10:51). Întrebarea Sa poate părea ciudată. Nu-i putea citi gândurile? Și apoi, nu era evidentă nevoia lui? Se pare totuși că este important să-l spunem lui Dumnezeu cu gura noastră că avem nevoie de El. Isus și-a dorit ca Bartimeu să dea glas cererii lui, ca dovadă a credinței sale că El putea să-i împlinească nevoia.

Bartimeu răspunde: „Rabuni... să capăt vederea” (Matei 10:51). Atunci, el aude acele cuvinte uimitoare care-i vor rămâne imprimate în minte tot restul vieții: „Capătă-ți vederea! Credința ta te-a mântuit” (Luca 18:42). În clipa aceea, ochii i s-au deschis și viața lui s-a transformat. Drept recunoștință, „a mers după Isus, slăvind pe Dumnezeu” (Luca 18:43).

De discutat: Ucenicii au încercat să-l facă pe Bartimeu să tacă. Cine încearcă astăzi să-i reducă la tăcere pe oamenii care-L caută pe Dumnezeu?

Isus l-a întrebat pe Bartimeu ce dorea să-i facă. Care este cea mai bună metodă prin care putem identifica nevoile concetățenilor noștri?

**„Încredințează-ți lucrările în mâna Domnului și îți vor izbuti planurile”
(Proverbele 16:3).**

După ce-și formează o viziune clară despre modul în care le poate sluji oamenilor din localitatea în care se află, biserica ta trebuie să conceapă un plan de colaborare între departamente, pentru a transforma viziunea în realitate. Chiar dacă nu te numeri printre conducătorii bisericii, poți contribui și tu. Este bine ca toți membrii să înțeleagă acest proces, dacă vor ca misiunea lor în societate să aibă succes.

Ideal ar fi ca planul strategic al bisericii să fie conceput în funcție de următoarele trei lucruri: (1) principiile din Biblie și din scrierile Spiritului Profetic, (2) informațiile despre nevoile populației și (3) propunerile membrilor bisericii. În unele biserici au fost organizate întâlniri administrative în care membrii au fost chemați să-și împărtășească ideile și aspirațiile legate de slujirea societății și de îmbunătățirea activității bisericii lor.

7. Citește Luca 14:25-35. Ce ne spune acest pasaj despre implicare și despre planificarea necesară pentru împlinirea misiunii bisericii din care facem parte?

Când te gândești câte eforturi sunt necesare pentru a împlini eficient nevoile concetățenilor tăi, s-ar putea să tragi concluzia că se cer prea multă implicare și prea mult timp. De regulă, preferăm să scăpăm cât mai repede de orice obligație. Aceste două exemple ne atrag atenția să luăm în serios responsabilitatea misiunii și a uceniciei. Ele ne aduc aminte că analiza și planificarea sunt esențiale. Așa procedează administratorii buni. Gustul sării din Luca 14:34 reprezintă devotamentul. Fără el, slujirea noastră, ucenia noastră, este inutilă și fără sens. Este necesar un devotament neabătut și plin de zel pentru Domnul nostru și, dacă îl avem, vom avea și un devotament neabătut și plin de zel pentru a ne sluji semenii.

Ce poți face pentru a colabora cu biserica ta la planificarea și organizarea unor acțiuni sociale în localitatea voastră?

3. APLICAȚIA

Când a lucrat ca misionar în Africa, Kristina Muelhauser a profitat de orice ocazie pentru a se îngriji de nevoile oamenilor. În funcție de acest criteriu a ales inclusiv tipul de autobuz cu care a călătorit nouă ore. Avea la dispoziție două variante: un autobuz vechi și aglomerat până la refuz, care asigură transportul de ani de zile pentru un preț mic, sau un autobuz elegant, cu scaune moi, cu muzică de fundal și cu un șofer îmbrăcat în uniformă. „Am ales prima variantă, fiindcă aveam mai multe oportunități de a-i ajuta pe oameni și de a stabili contacte cu ei”, declară ea. „Pot astfel să iau parte la disconfortul și la greutățile altora, iar lucrul acesta îmi umple sufletul de bucurie.” Prezintă-le participanților această experiență și apoi răspundeți împreună la următoarele întrebări:

1. Kristina Muelhauser a declarat că sufletul ei se umple de bucurie când ia parte la disconfortul și la greutățile altora. Ce a vrut să spună prin aceasta? Cum este posibil să te bucuri când te afli într-o situație inconfortabilă?

2. Ce căi de slujire se deschid atunci când înlăturăm barierele dintre noi și oamenii pe care încercăm să-i ajutăm? Cât de important este să ne așezăm pe poziție de egalitate cu ei, și nu pe poziție de superioritate?

3. Ce atitudini ale noastre sau ce concepții despre noi și despre alții sunt incompatibile cu metoda lui Hristos de a îngriji de nevoile oamenilor?

4. PRACTIC

La activitatea de astăzi, discutați despre cum putem, ca biserică, să împlinim mai bine nevoile oamenilor. Încurajează-i pe participanți să fie deschiși și să-și susțină afirmațiile cu texte din Scriptură, pe cât posibil. Încheiați dezbaterea cu rugăciune, amintind oportunitățile de slujire identificate.

Întinde o schiță generală a discuției:

1. Enumerați cinci sau șase nevoi umane fundamentale. Care este diferența dintre nevoi și dorințe? De care nevoi S-a ocupat Isus?

2. De care nevoi se ocupă în prezent biserica noastră locală? Nevoile acestea sunt ale membrilor bisericii sau ale concetățenilor noștri? Sau sunt și ale membrilor, și ale concetățenilor noștri? Detaliați.

3. Care sunt nevoile principale ale oamenilor din localitatea noastră?

4. Ce talente și ce daruri spirituale ale membrilor bisericii pot ajuta la împlinirea acestor nevoi?

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acesta, citește Deuteronomul 15:11; Iov 29:11-17; Proverbele 14:31; 19:17; Faptele 3:6; Iacov 1:27–2:5.

La fel ca Isus, Pavel a ținut cont de nevoile exprimate de oameni și le-a împlinit. Un exemplu elocvent este modul în care a acționat în Atena, pe Colina lui Marte. Indignat de idolatria pe care o văzuse în cetate, el a purtat discuții vii nu doar cu elita locală, ci și cu oamenii pe care i-a întâlnit în piață. În felul acesta, le-a cunoscut nevoile și problemele. A descoperit că aveau în inimă o căutare după un Dumnezeu necunoscut și că aveau nevoie să-L cunoască pe Dumnezeul adevărat și să abandoneze închinarea la acei idoli neputincioși. A început atunci să le predice în sinagogă, unde veneau atât iudei, cât și „oameni temători de Dumnezeu” (Faptele 17:17). Cu alte cuvinte, a profitat de ocazie și le-a vestit Evanghelia. El a mers acolo unde erau ei, în piață și pe stradă. Mulțimile credeau într-un fel de divinitate pentru că ridicaseră un altar pentru un „Dumnezeu necunoscut” (Faptele 17:23). Apostolul chiar a citat dintr-un poet al lor care exprimase un adevăr: „Suntem din neamul Lui” (Faptele 17:28). Pavel i-a luat pe oameni așa cum erau și a încercat să-i desprindă de idoli lor și să-i pună în legătură cu Dumnezeul cel viu, cu Isus cel înviat. Pe scurt, Pavel s-a interesat care erau nevoile atenienilor și apoi a încercat să-i ajute să și le îplinească.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Cronici 31–Ezra 1

1. De ce a izbutit împăratul Ezechia în toate planurile lui?
2. Cât timp a domnit împăratul Manase?
3. Cum este caracterizat împăratul Iosia?
4. Cum a fost sărbătoarea pascală din vremea lui Iosia?

Viața lui Isus, capitolul 87

5. Ce a trebuit să îndure Hristos timp de 33 de ani pe pământ?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce făcea Domnul Isus când apăreau solicitări neprevăzute în programul Său?	Cum putem fi sensibili și deschiși la astfel de solicitări neprevăzute?
2	De ce a pus Isus întrebări în unele situații?	De ce, în unele situații, este necesar să punem întrebări? Ce rol au ele?
3	De unde știm că Dumnezeu ne cunoaște cele mai profunde nevoi?	Cum ne putem da seama de nevoile mai profunde ale semenilor noștri?
4	Care este cea mai clară dovadă că suntem ucenicii lui Isus?	Pe care dintre cele trei stiluri de slujire menționate îl folosește biserica ta?
5	Ce măsuri sunt necesare pentru împlinirea misiunii bisericii? De ce?	Cum și în ce situații aplică biserica ta aceste măsuri? Dacă nu le aplică, de ce?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Cum puteți aplica principiile de slujire învățate în acest studiu?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru misiunea pe care ne-a încredințat-o!
2. Să ne rugăm pentru trezirea spiritului misionar în biserica noastră!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____
